

Arrest

nr. 269 003 van 24 februari 2022
in de zaak RvV X en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 15 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 14 oktober 2019 België binnen met een paspoort. Op 22 oktober 2019 dienen ze een eerst verzoek om internationale bescherming in. Op 21 december 2020 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen ze beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 7 juni 2021 met nummer X worden verzoekers niet als vluchteling erkend en wordt tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.2. Op 21 juni 2021 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij beslissing van 2 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” in hoofde van elke verzoekende partij. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

1.3. De eerste bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1975 in San Salvador. U hebt een zoon JAPH die momenteel in El Salvador woont.

Sinds 2003 hebt u een relatie met EUOT ([...]). Samen hebben jullie een dochter AIOH (O[...]), geboren op 24 oktober 2005. Sinds 2009 werkte u bij Banco Promerica als account assessor. In 2011 verhuisden jullie naar Zacamil, gelegen de gemeente Mejicanos in het departement San Salvador. Op 10 juni 2019 kwam uw dochter terug van school met de microbus. Toen ze afstapte werd ze benaderd door vier leden van de bende 18. Ze toonden hun wapens en namen haar gsm af. Ze dreigden haar en jullie te vermoorden indien ze zich niet zou aansluiten bij de bende. Ze moest ook de vrouw worden van een van hen. Uw dochter kon weggaan en liep onmiddellijk naar jullie appartement. Op 13 juni 2019 kwam uw dochter te laat terug van de volleybaltraining waardoor ze de microbus miste. De ouders van een klasgenoot brachten haar naar huis en zetten haar af op de parking van de kolonie. Ze werd er opnieuw benaderd door drie bendeleden. De bendeleden waren agressief, scholden haar uit en eisten dat ze met hen mee moest gaan. Uw dochter weigerde en ging mee met passerende geburen. U merkte ook dat de bendeleden jullie controleerden en in de gaten hielden. Jullie besloten te verhuizen naar het huis van uw schoonouders in Residencial Mexicaly, San Jacinto. Uw dochter ging vervolgens niet meer naar school en uw partner stopte die dag ook met werken. Enkele dagen later besloten jullie om El Salvador te verlaten.

Op 26 of 27 juni 2019 kocht uw schoonbroer uw reistickets naar België. Op 15 augustus 2019 diende u uw ontslag in bij Banco Promerica en op 31 augustus 2019 stopte u met werken. Van 19 tot 24 augustus 2019 reisde u met uw partner en uw dochter naar Honduras waar zij met haar volleybalploeg aan de Centraal-Amerikaanse spelen deelnam. Op 13 oktober 2019 vertrok u samen met uw partner en uw dochter uit El Salvador en vlogen jullie via Spanje naar Frankrijk. Vandaaruit namen jullie de bus en de trein naar België, waar jullie aankwamen op 15 oktober 2019. Jullie dienden vervolgens een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 22 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw dochter, uw DUI, uw rijbewijs, krantenartikelen, uw diploma, een bewijs van uw tewerkstelling bij Banco Promerica, reisinformatie, de studentenkaart van uw dochter, een visitekaartje van uw werk en de medische info van uw dochter.

Op 22 december 2020 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) voor u en uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest met nummer 255676 op 7 juni 2021. U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder België te verlaten dienden u en uw partner op 21 juni 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich daarbij op dezelfde vrees die u tijdens uw eerste verzoek heeft uiteengezet, namelijk dat bendeleden uw dochter al willen rekruteren en een van hen haar ook tot zijn vrouw wil maken. Uw vader heeft u laten weten dat er nog steeds personen, waarvan jullie aannemen dat het bendeleden zijn, op zoek zijn naar uw dochter.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u de OKAN doorstromingsfiche van uw dochter neer. Uw partner legt ter staving van zijn tweede verzoek nog nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in uw land neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat bendeleden uw dochter willen rekruteren en een bendelid haar tot zijn vrouw wil maken, dient erop gewezen te worden dat het CGVS uw vorige verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake uw verklaringen over deze beweerde rekruteringspoging en een houding die niet in overeenstemming is met uw beweerde vrees. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 7 juni 2021. U ging niet in Cassatieberoep tegen dit arrest en bijgevolg geniet dit arrest kracht van gewijsde waardoor de erin vermelde argumenten niet kunnen worden betwist.

Door het louter te volharden in uw vermeende problemen met de bende slaagt u er niet in de vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan op te heffen, waardoor een nieuwe beoordeling niet aan de orde is. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek nog bijkomende verklaringen aanhaalt – namelijk dat bendeleden nog naar uw dochter zouden zijn komen vragen en dat het niet zomaar een bendelid is die geïnteresseerd is in uw dochter, maar een van de bazen – die volledig in het verlengde liggen van uw alreeds ongeloofwaardig bevonden relaas, werpt evenmin nieuw licht op de beoordeling inzake uw eerste verzoek.

Bovendien zijn de verklaringen die u aflegt over de personen die naar u zijn komen vragen, hoegenaamd niet aannemelijk. U zette tijdens uw persoonlijk onderhoud naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming uiteen hoe uw dochter zou zijn aangesproken door bendeleden die zij gewoonweg kon herkennen omdat ze altijd bij u in de buurt rondhingen (CGVS, p. 17). Dat deze bendeleden zich plots in mei of juni 2021, bijna twee jaar na uw vertrek zouden camoufleren om naar uw dochter te vragen, kan niet overtuigen (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16). Daarnaast beweert u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader van een vrouw die een winkel heeft bij jullie in de buurt heeft gehoord dat er nog bendeleden naar jullie dochter zouden hebben gevraagd (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), terwijl uw partner beweert dat uw vader dit van jongeren zou hebben vernomen (DVZ verklaring volgend verzoek 19/24711Z, vraag 16). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt bij DVZ doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

De OKAN doorstromingsfiche die u neerlegt ter staving van uw verzoek, houdt geen enkel verband met de problemen die u zou gehad hebben in El Salvador, maar heeft slechts betrekking op het onderwijs dat uw dochter volgt in België.

Wat betreft de nieuwsberichten die uw partner neerlegt, dient er eerst en vooral op gewezen te worden dat ook zij geen verband houden met uw persoonlijke problemen, gezien noch u, noch iemand van uw gezin hierin wordt vermeld (DVZ verklaring volgend verzoek 19/24711Z, vraag 18) en zij slechts betrekking hebben op de algemene situatie in uw wijk en in uw land. In zoverre uw partner hiermee verwijst naar het groot aantal verdwijningen en aanvallen op jongeren, en dat uw dochter bijgevolg kwetsbaar is omwille van haar leeftijd, dient er nogmaals op gewezen te worden dat louter het profiel van uw dochter als jong meisje op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet."

1.4. De tweede bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. U bent geboren op (...) 1977 te San Salvador. U hebt sinds 2003 een relatie met IMHC ([...]). Samen hebben jullie een dochter, AIOH (O.V. 8.933.674), geboren op 24 oktober 2005. Sinds 2011 woonden jullie in Zacamil in de gemeente Mejicanos in het departement San Salvador. U werkte sinds 2018 als taxichauffeur via de applicatie Indriver. Daarnaast verkocht u ook gsm-accessoires en cosmetica via Marketplace op Facebook.

Toen uw dochter op 10 juni 2019 terugkwam van school met de microbus, werd ze lastiggevallen door vier gewapende leden van de bende 18 op de parking van jullie kolonie. De bendeleden intimideerden haar, zeiden dat ze geïnteresseerd in haar waren, stalen haar gsm en eisten dat ze zou toe treden tot de bende. Uw dochter slaagde erin om weg te geraken en liep naar huis. Drie dagen later, op 13 juni 2019, werd uw dochter na de volleybaltraining door een andere vader afgezet en moest ze opnieuw een stukje wandelen. Ze werd opnieuw benaderd door drie bendeleden. Ze namen haar vast, probeerden haar te verkrachten, eisten dat ze lid zou worden van de bende en dreigden haar te vermoorden. Ze heeft zich kunnen losmaken en is naar de burens kunnen rennen, die haar dan naar huis brachten. Jullie besloten vervolgens om bij uw ouders te gaan wonen in Recidencial Mexicaly. In deze zone was de bende MS actief. Uw dochter ging daarop niet meer naar school en u stopte met werken. Jullie kwamen niet meer buiten.

Op 27 juni 2019 kocht uw broer jullie vliegtickets naar België. Op 15 augustus 2019 nam uw partner ontslag bij Banco Promerica en op 31 augustus 2019 stopte ze met werken. Van 19 augustus tot 24 augustus 2019 reisde u met uw partner en uw dochter naar Honduras waar uw dochter deelnam aan een toernooi met haar volleybalploeg. Op 22 september 2019 werd uw dochter geopereerd aan een cyste op haar eierstok. Op 13 oktober 2019 vertrok u samen met uw partner en uw dochter uit El Salvador en vlogen jullie via Spanje naar Frankrijk. Vandaaruit namen jullie de bus en de trein naar

België, waar jullie aankwamen op 15 oktober 2019. U diende vervolgens een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 22 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw NIT-kaart, medische documenten van uw dochter, reisinformatie, een screenshot van de bankkaart van uw broer als betalingsbewijs voor uw vliegtickets en krantenartikels.

Op 22 december 2020 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) voor u en uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest met nummer 255676 op 7 juni 2021. U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder België te verlaten dienden u en uw partner op 21 juni 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich daarbij op dezelfde vrees die u tijdens uw eerste verzoek heeft uiteengezet, namelijk dat bendeleden uw dochter AI willen rekruteren en een van hen haar ook tot zijn vrouw wil maken. De vader van uw partner heeft u laten weten dat er nog steeds mensen, waarvan u aanneemt dat het bendeleden zijn, op zoek zijn naar uw dochter.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u nieuwsberichten neer over de veiligheidssituatie in uw land. Uw partner legt daarnaast ter staving van haar verzoek nog de OKAN doorstromingsfiche van uw dochter neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat uw huidige verzoek om internationale bescherming nietontvankelijk wordt verklaard, verwijst het CGVS naar de motivering in de beslissing waarin voor uw partner IMHC ([...]) een gelijkaardige beslissing genomen werd. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt in jullie verzoeken eenzelfde beslissing genomen. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw moeder die u hieronder kunt lezen:

(...)

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 264 706, is de partner van verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 264 933. De verzoekers beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoeker wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoekster integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48 tot en

met 48/6 en artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. In het middel zelf voeren verzoekers de schending aan van het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

3.2. In een eerste onderdeel van hun middel betogen verzoekers dat de bestreden beslissingen niet werden genomen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgemaakt, zoals vermeld in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Doordat deze termijn niet is nagekomen, niet is uiteengezet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd en alsnog werd geoordeeld dat het verzoek om internationale bescherming als niet ontvankelijk werd beschouwd, is het voormelde artikel volgens verzoekers geschonden. Verzoekers verwijzen in deze context nog naar het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht.

In een tweede onderdeel van hun middel betogen verzoekers dat er in principe een recht op een persoonlijk onderhoud bestaat voor een verzoeker van internationale bescherming. Verzoekers stellen dat in de bestreden beslissingen niet werd gemotiveerd waarom zij niet door de verwerende partij gehoord werden.

Verzoekers vervolgen dat ze het oneens zijn met de redenen waarom het verzoek tot internationale bescherming eerder werd geweigerd. Ze wijzen erop dat ze heden bijkomende verklaringen hebben afgelegd. Ze hebben de nadruk gelegd op de situatie van hun dochter en het contrast met hun situatie in El Salvador. Ze wijzen er ook op dat ze een attest hebben bijgebracht om aan te tonen dat hun dochter afgestudeerd is aan de Okan-klas. Voorts stippen ze aan dat ze in het kader van hun huidig verzoek om internationale bescherming ook hun vrees bij terugkeer naar El Salvador hebben uiteengezet. Ze stellen ook dat ze nog steeds gezocht worden in El Salvador ondanks hun vertrek uit het land in 2019 en dat hun dochter specifiek wordt gezocht door één van de leiders van de bende. Ze wijzen erop dat ze ook nog bijkomende documenten hebben bijgebracht. Het komt aan de verwerende partij toe om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kunnen niet als een afdoende motivering beschouwd worden. Tot slot wijzen verzoekers op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador.

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van

artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2, van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32).

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, pt. 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, pt. 21).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “nieuwe elementen of bevindingen” ter staving van een volgend verzoek bevat. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip “*nieuwe elementen of feiten*”, elementen of feiten omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorige beschermingsverzoek, alsook de elementen of feiten die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 44). Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, moet beperkt blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42).

Verder heeft het Hof van Justitie uiteengezet dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward (HvJ 10 juni 2021, C-821/19, pt. 34-38).

Tot slot wijst de Raad er nog op dat het Hof van Justitie met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van de ontvankelijkheidsfase geoordeeld heeft dat: *“62. Overigens dient in deze context in herinnering te worden gebracht dat het niet noodzakelijk is dat de lidstaat ervan overtuigd is dat het nieuwe document het volgende verzoek afdoende staft opdat de overlegging van een dergelijk document ertoe kan leiden dat overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32 het verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, maar het volstaat dat dit document de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking*

komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet." (HvJ 10 juni 2021, C- 921/19, pt 62).

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. De Raad wijst erop dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien de in artikel 57/6, vierde lid vermelde termijn van tien werkdagen werd overschreden. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn brengt niet de ontvankelijk van het verzoek om internationale bescherming met zich mee. Verzoekers kunnen niet worden gevolgd waar zij menen dat de overschrijding van de termijn van tien werkdagen het Commissariaat-generaal belet (om nog langer) het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/2, § 1 niet-ontvankelijk te verklaren.

4.4. Verzoekers hekelen dat zij niet werden gehoord door het CGVS.

De Raad wijst verzoekers op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet aldus niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. De beslissing om een verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). Verzoekers voegen een voorwaarde toe aan de wet waar zij menen dat de commissaris-generaal in zijn beslissing dient te motiveren waarom hij toepassing maakt van voormelde bepaling.

Uit de administratieve dossiers blijkt verder dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekers heeft geregistreerd en van hen een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekers in de gelegenheid werden gesteld om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Dit alles werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekers aan de DVZ werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekers wel degelijk werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun huidig volgend verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen.

De Raad wijst erop dat aan verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ in het kader van hun huidige verzoek werd verduidelijkt dat het CGVS op grond van hun verklaringen aldaar zou nagaan of hun aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoekers voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekers werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun aanvraag reeds op de DVZ aan te brengen. Verzoekers waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de DVZ.

Verzoekers tonen verder niet *in concreto* aan dat zij bij de DVZ niet de gelegenheid zouden hebben gehad om alle nieuwe elementen die volgens hen de kans dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming aanzienlijk vergroten, voor te leggen of uiteen te zetten, noch dat het CGVS op basis van de elementen die zij hebben aangehaald geen geïnformeerde en gefundeerde beslissing heeft kunnen nemen. In hun verzoekschrift laten verzoekers na concreet aan te geven welke elementen ze hadden willen bijbrengen indien ze door de verwerende partij gehoord zouden geweest en op welke wijze deze elementen een nieuw licht op de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas zouden werpen, laat staan dat deze elementen de kans dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

4.5. Verzoekers hebben in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming verklaard dat ze hun land van herkomst, El Salvador, hebben verlaten omwille van problemen die hun dochter kende met de bende 18. Deze problemen zouden zijn begonnen toen zij op 10 juni 2019 met de microbus terugkwam van school en door vier gewapende leden van de bende 18 op de parking van hun kolonie werd lastiggevallen. De bendeleden zouden haar geïntimideerd hebben, gezegd hebben dat ze in haar geïnteresseerd waren, haar gsm gestolen hebben en geëist hebben dat ze tot de bende zou toetreden. Hun dochter zou erin geslaagd zijn om weg te geraken. Drie dagen later zou de dochter van verzoekende partijen na de volleybaltraining opnieuw benaderd zijn door drie bendeleden, die haar vastnamen, haar probeerden te verkrachten, eisten dat ze lid zou worden van de bende en ermee dreigden haar te vermoorden. Toen zij om hulp riep en er enkele burens kwamen, zou hun dochter zich hebben kunnen losmaken en naar de burens zijn gerend, die haar naar huis brachten. De verzoekende partijen zouden vervolgens besloten hebben om bij de ouders van verzoekster te gaan wonen in Recidencial Mexicaly. Van 19 augustus tot 24 augustus 2019 zouden de verzoekende partijen met hun dochter naar Honduras gegaan zijn waar hun dochter met haar volleybalploeg deelnam aan een toernooi. Op 22 september 2019 zou de dochter van de verzoekende partijen geopereerd zijn aan een cyste op haar eierstok. Verzoekende partijen verklaren op 13 oktober 2019 hun land van herkomst te hebben verlaten.

De adjunct-commissaris-generaal besloot op 21 december 2020 tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienden verzoekers beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 7 juni 2021 met nummer 255 676 worden verzoekers niet als vluchteling erkend en wordt tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Daarbij werd vooreerst geen enkel geloof gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vluchtaanleiding, namelijk de gedwongen rekrutering en poging tot verkrachting van hun dochter door leden van bende 18. omwille van verschillende tegenstrijdigheden in de onderlinge verklaringen en weinig coherente verklaringen. Verder besloot de Raad dat een loutere verwijzing naar een profiel of een algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om te besluiten dat er voor verzoekers en hun gezin een nood aan internationale bescherming is. Ook is de Raad ingegaan op de situatie van personen die vanuit het buitenland terugkeren naar El Salvador. Ten slotte stelde de Raad vast dat wat betreft de veiligheidssituatie in El Salvador er bij gebrek aan willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op 21 juni 2021 dienen verzoekers een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Zij volharden in de motieven die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoek, namelijk dat leden van de bende 18 hun dochter trachten te rekruteren en dat één van de leiders uit is op een relatie met haar. Verzoeksters vader heeft laten weten dat er nog steeds personen zijn die op zoek naar verzoekers' dochter.

Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming leggen verzoekers de volgende documenten voor: de OKAN doorstromingsfiche van hun dochter en nieuwsberichten over de veiligheidssituatie in El Salvador.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

4.6. Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus "*El Salvador: Veiligheidssituatie*" van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering of afpersing), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*", p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekers om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten hun individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

4.7. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe elementen en verklaringen die verzoekers aanbrachten in het kader van hun huidig volgend beschermingsverzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoekers vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekers slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.8. Waar verzoekers opwerpen dat een loutere verwijzing naar het feit dat hun vluchtrelaas in het kader van hun eerste beschermingsverzoek ongeloofwaardig werd bevonden, niet kan worden beschouwd als een afdoende weigeringsmotief, wijst de Raad erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en

met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Te dezen benadrukt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Het risico op vervolging dan wel ernstige schade is afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw. Het is aan de verzoekende partijen om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigen te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hun dochter zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, mag van de verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoekers nieuw bijgebrachte elementen en tot de vaststelling is gekomen dat verzoekers' bijkomende verklaringen, de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtmotieven niet kunnen ombuigen. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden gemotiveerd dat: *“Bovendien zijn de verklaringen die u aflegt over de personen die naar u zijn komen vragen, hoegenaamd niet aannemelijk. U zette tijdens uw persoonlijk onderhoud naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming uiteen hoe uw dochter zou zijn aangesproken door bendeleden die zij gewoonweg kon herkennen omdat ze altijd bij u in de buurt rondhingen (CGVS, p. 17). Dat deze bendeleden zich plots in mei of juni 2021, bijna twee jaar na uw vertrek zouden camoufleren om naar uw dochter te vragen, kan niet overtuigen (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16). Daarnaast beweert u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader van een vrouw die een winkel heeft bij jullie in de buurt heeft gehoord dat er nog bendeleden naar jullie dochter zouden hebben gevraagd (DVZ verklaring volgend verzoek, vraag 16), terwijl uw partner beweert dat uw vader dit van jongeren zou hebben vernomen (DVZ verklaring volgend verzoek 19/24711Z, vraag 16). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt bij DVZ doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.*

De OKAN doorstromingsfiche die u neerlegt ter staving van uw verzoek, houdt geen enkel verband met de problemen die u zou gehad hebben in El Salvador, maar heeft slechts betrekking op het onderwijs dat uw dochter volgt in België.

Wat betreft de nieuwsberichten die uw partner neerlegt, dient er eerst en vooral op gewezen te worden dat ook zij geen verband houden met uw persoonlijke problemen, gezien noch u, noch iemand van uw gezin hierin wordt vermeld (DVZ verklaring volgend verzoek 19/24711Z, vraag 18) en zij slechts betrekking hebben op de algemene situatie in uw wijk en in uw land. In zoverre uw partner hiermee verwijst naar het groot aantal verdwijningen en aanvallen op jongeren, en dat uw dochter bijgevolg kwetsbaar is omwille van haar leeftijd, dient er nogmaals op gewezen te worden dat louter het profiel van uw dochter als jong meisje op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.”

In huidige procedure wordt naar de algemene situatie in El Salvador verwezen en worden verschillende krantenartikelen bijgebracht om aan te tonen dat kinderen er daadwerkelijk ontvoerd worden. Alles in acht genomen, brengen de verzoekende partijen geen individuele omstandigheden bij waaruit blijkt dat bij een terugkeer naar El Salvador er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij en hun dochter zullen bedreigd en vervolgd worden of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat omwille van het gegeven dat hun dochter een vrouw is en/of haar sociale afkomst.

Gelet op het voorgaande blijft de vaststelling dat hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is, nog steeds gehandhaafd. Verzoekers maken derhalve nog steeds niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende.

Het gegeven dat hun dochter hier schoolloopt en zich inburgert zijn lovenswaardige elementen, doch is geen feit die de ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming rechtvaardigt, daar het geen relevant element is bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

4.9. Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift naar de veiligheidssituatie van terugkerende Salvadoranen uit het buitenland. In het kader van hun eerste verzoek oordeelde de Raad in het arrest met nr. 255 676 reeds: *“Verder kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven geheel ongemoeid laten: “Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.*

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissingen gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.”

Op basis van de geactualiseerde landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, dringt zich heden eenzelfde conclusie op. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven (zie COI focus 13 juli 2021, p. 17 e.v.). Verschillende bronnen geven aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk benedeproblemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waar in de COI Focus van 13 juli 2021 naar wordt verwezen, handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten. In dit rapport wordt een duidelijk verband vastgesteld tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor benedegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden geviseerd door de bendes.

Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (HRW, p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke benedegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers' beweerde problemen met de bendeleden van Bende 18 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van benedegerelateerde problemen in hunnen hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand benedegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden geviseerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

4.10. Naast hun vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, maken verzoekers ook in het kader van hun huidig verzoek geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit een redelijke waarschijnlijkheid blijkt voor verzoekers om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade door bendeleden.

4.11. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stellen verzoekers dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld.

De Raad herinnerde er in het kader van het eerste beschermingsverzoek bij arrest met nummer 255 676 aan dat “enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).” De Raad oordeelde verder dat bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

Na zorgvuldige lezing van de beschikbare geactualiseerde informatie in het rechtsplegingsdossier, dringt eenzelfde conclusie zich op. Er wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “highly targeted and individualized” wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. Het betoog dat de situatie in hun regio, Mejicanos, bijzonder moeilijk is daar uit recente informatie blijkt dat er veel verdwijningen en moorden zijn gemeld, toont op zich niet aan dat de algemene veiligheidssituatie in Mejicanos van die aard is dat er sprake is van willekeurig geweld. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. De algemene veiligheidssituatie die verzoekers' woonplaats Mejicanos kenmerkt, is op zich niet voldoende om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Zulks moet ook hier *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Naast het vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, maken verzoekers geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer zullen worden vervolgd of gevisieerd door bendeleden. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekers' geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Bijgevolg moet niet worden onderzocht of er elementen zijn die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoekers verhogen.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. Evenmin laten de bijgebrachte krantenartikelen in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming toe om anders te oordelen.

4.12. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

4.13. Wat betreft artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, stelt de Raad het volgende. Zoals reeds vermeld is de bevoegdheid van de commissaris-generaal hier beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, en eventueel de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet indien het beschermingsverzoek ontvankelijk is. Dit artikel is dan ook niet geschonden.

4.14. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en konden zij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met nrs. RvV X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS